

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach
‘שלח לה אנשים כו - Send for yourself men..

Introduction

This discourse presents a profound exploration of why entering the Land of Israel—and performing *practical mitzvos*—is not merely a geographic or ritual shift, but the very essence and fulfillment of Divine intent in creation. Authored by **Rabbi Schneur Zalman of Liadi**, known as the **Alter Rebbe** (1745–1812), founder of the Chabad school of Chassidus and author of the *Tanya* and *Shulchan Aruch HaRav*, this teaching reflects his broader theological framework: the purpose of existence is to make a *dwelling place for G-d in the lowest realms*, achieved through action grounded in Divine will. Living in Liozna and later Liadi, the Alter Rebbe’s legacy shaped generations of Jewish thought. This maamar addresses the sin of the spies and contrasts the lofty spirituality of the desert with the Divine mission tied specifically to physical deeds in the physical Land of Israel. Its central message: true connection to G-d comes not from escaping the world, but by elevating it through mitzvah-performance.

Send for yourself men, etc. The matter of the spies—who were princes of the congregation, men of renown, etc.—and why they did not want to enter the Land of Israel. Also, to understand the essence of the level of the Land of Israel: behold, it is written “the land which I gave to them, a land flowing with milk and honey”—and what kind of praise is this?

שלח לה אנשים כו'. ענין המרגלים שהיו נשיאי העדה אנשי שם כו', ומה טעם שלא רצו להכנס לארץ ישראל. וגם להבין מהות מדרגת ארץ ישראל. הנה כתוב "הארץ אשר נתתי להם, ארץ זבת חלב ודבש", ומה שבח הוא זה.

But it is necessary to understand: behold, all the practical mitzvot—most of them are dependent specifically on the Land of Israel, especially matters of agricultural laws and sacrifices (and in the wilderness the sacrifices were only temporary).

אבל צריך להבין, דהנה כל המצוות מעשיות רבם ככולם תלויין דוקא בארץ ישראל, ובפרט עניני (זרעים וקדשים) (ובמדבר היו הקרבנות לפי השעה).

Behold, it is written: “For not by bread alone shall man live, but by all that comes from the mouth of G-d.” And one must understand—what is the superiority of bread? After all, man too was created by the Divine utterance, as it says “Let us make man,” etc.—so why must man receive his vitality specifically from bread?

הנה כתוב "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה'" וצריך להבין היתרון שבלחם, והלא האדם גם כן במאמר נברא, כמו שכתוב "נעשה אדם" כו', ולמה צריך האדם לקבל חיותו מן הלחם דוקא.

But the matter is that the “utterance of the mouth of G-d” that is within the vegetative world refers to the 288 sparks that fell during the shattering of the vessels, and man is from the world of Tikkun (Rectification), and therefore man must receive vitality from the vegetative realm specifically.

אבל הענין הוא, כי "מוצא פי ה'" שבדומם-צומח-חי (דצ"ח) הוא ענין רפ"ח ניצוצות שנפלו בשבירת הכלים, והאדם הוא מהתקון, ולכן צריך האדם לקבל חיותו מדצ"ח דוקא.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שליח לך אנשים כו - Send for yourself men..

Because the root of the 288 sparks is exceedingly lofty, as explained elsewhere. Likewise, the descent of the soul to this lowly world is specifically in order to subdue the Sitra Achra (the “Other Side”), so that through this, the glory of the Holy One, blessed be He, will be elevated—like the advantage of light that comes specifically from darkness.	לפי ששורש הרפ"ח ניצוצות הוא מאד נעלה, כמו שמבואר במקום אחר. וכן ענין ירידת הנשמה לעולם הזה השפל דוקא, הוא כדי לאכפא לסטרא אחרא, כדי שעל ידי זה יסתלק יקרא דקודשא בריך הוא, כיתרון האור הבא מן החשך דוקא
Just like the analogy of a seed that is planted in the ground: through its decomposition and decay in the earth, it grows afterwards with great increase—like the advantage of light, etc.	וכמו על דרך משל מגרעין הנזרע בארץ, שעל ידי הקרבון שנרקב ונפסד בארץ, הוא צומח אחר כך בתוספת רבה, כיתרון האור כו
And the explanation of the matter: behold, Elijah said in the Tikkunim, “You are He who brought forth ten garments, and we call them ten sefirot, to conduct with them hidden worlds that are not revealed,” etc.	וביאור הענין, דהנה אליהו אמר בתיקונים: “אתה הוא דאפיקת עשר תיקונים וקרינו להון עשר ספירן. לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין” כו
“Worlds” (עולמין) is from the term he’elem (concealment), and in the Zohar they are called “palaces”: the Palace of Kindness, the Palace of Might, the Palace of Merit, etc.	עלמין" הוא מלשון העלם, ונקראים בזהר "היכלות": היכל החסד, היכל הגבורה, היכל הנזכות כו
And within them are souls that delight in the radiance of the Shechinah, and angels that stand in love and awe and fear, etc.—like the camp of Michael, which is the aspect of love, and the camp of Gabriel, which is the aspect of awe and fear.	ובתוכם נשמות שנהנין מזיו השכינה, ומלאכים שעומדים באהבה ויראה ופחד כו, כמו מחנה מיכאל בחינת אהבה, ומחנה גבריאל בחינת יראה ופחד
As our sages said: “The river Dinur flows from the sweat of the holy creatures,” etc., and each one sings according to his understanding.	כמאמר רז"ל: "נהר דינור יוצא מניעתן של חיות" כו, ואומרים שירה כל אחד ואחד לפי השגתו
And the “palace” is a general aspect that includes all the particular aspects within it—for example, the Palace of Kindness contains within it Chochmah within Chesed, Chesed within Chesed, etc.—all ten sefirot. Like the analogy of a circle or a house that encompasses all the individual parts within it.	והיכל הוא בחינת כלל הכולל כל הפרטיות שבתוכו, כמו היכל החסד: כללותו הוא חסד, והפרטיות שבתוכו הוא חכמה שבחסד, חסד שבחסד כו, וכל העשר ספירות. וכמו משל העגול והבית שכוללים כל הפרטיות שבתוכם
And this is the meaning of “to conduct with them the worlds”—the worlds are the aspect of the <i>heichalot</i> (palaces), the inclusive aspect. And “to conduct” refers to the particular aspect within them.	וזהו פירוש "לאנהגא בהון עלמין" – "עלמין" הם בחינת ההיכלות, בחינת הכוללת, ו"לאנהגא" הוא בחינת הפרטיות שבתוכם

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שלח לך אנשים כו - Send for yourself men..

And the <i>heichal</i> conceals and hides the Infinite Light (Ein Sof, blessed be He), such that it is not revealed to them except according to their comprehension—so that they not be nullified within the Ein Sof.	וְהֵיכָל הוּא מְעֲלִים וּמְסַתֵּיר אֹר אֵין־סוֹף בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה לָהֶם אֵלָא לְפִי הַשְׁגָּתָם, שְׁלֹא יִהְיוּ בְטָלִים בְּאֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא.
Because they are limited beings, [created] from <i>ayin</i> to <i>yesh</i> , and they are incomparable to the essence of the Ein Sof, which has no beginning and no end.	לְפִי שֶׁהֵם בְּעָלֵי גְבוּל מֵאֵין לִישׁ, וְאֵינָם מַעֲרָף וּמַהוּת אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאֵין לוֹ תְּחִלָּה וְאֵין לוֹ תְּכֵלֶת.
Therefore, the <i>heichal</i> must conceal and hide, etc. (And in the realm of Atzilus, there is the level of lights and vessels).	וְלִכּוֹן צָרִיף הֵיכָל לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר כו'. (וּבְבְחִינַת אֲצִילוּת הוּא בְּחִינַת אוֹרוֹת וּכְלִים).
Until, through many levels of descent, the physical heavens and earth were created—in which Divinity is not seen at all, only in the form of <i>yesh</i> (independent being), a separate thing in its own right, a level of the Sitra Achra (Other Side).	עַד שֶׁבְּהַשְׁתַּלְשָׁלוֹת רַבּוֹת נַעֲשׂוּ שְׁמִים וְאָרֶץ גְּשָׁמִים, שְׁאֵין נִרְאֶה בְּתוֹכָם אֱלֻקוֹת כָּלֵל, אֵלָא בְּבְחִינַת יֵשׁ וְדָבָר נִפְרָד בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, בְּחִינַת סִטְרָא אַחְרָא.
And this is the matter of the descent of the soul to this lowly world specifically—a descent for the sake of an ascent: in order to subdue the Sitra Achra through “turn away from evil.”	וְזֶהוּ עֲנָנוּ יְרִידַת הַנְּשָׁמָה לְעוֹלָם הַזֶּה הַשָּׁפֵל דּוֹקָא – יְרִידָה לְצוּרָה עֲלִיָּה: כְּדִי לְאַכְפִּיָּא לְסִטְרָא אַחְרָא עַל־יְדֵי "סוּר מֵרָע".
And through this, “the glory of the Holy One, blessed be He, is elevated” in all the worlds—so that the vessels and palaces no longer act as concealments of the Infinite Light, but instead become vessels to receive the revelation of the Infinite Light.	וְעַל־יְדֵי זֶה אֶסְתַּלַּק יִקְרָא דְּקוּדְשָׁא־בְּרִיךְ־הוּא בְּכֻלָּהוּ עֲלֵמִין, שְׁלֹא יִהְיוּ הַכְּלִים וְהֵיכָלוֹת בְּבְחִינַת מְסַתֵּירִים אֹר אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא, רַק שִׁיְהִיו בְּחִינַת כְּלִים לְקַבֵּל גִּילּוֹי אֹר אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא.
This is through the aspect of “and do good”—practical mitzvos, the 248 commandments, which correspond to the 248 limbs of the King.	עַל־יְדֵי בְּחִינַת "וַעֲשֵׂה טוֹב" – מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, רַמ"ח פְּקוּדֵין, רַמ"ח אֲבָרִין דְּמִלְכָּא.
However, first there must be the aspect of “turn away from evil”—subduing the Sitra Achra, as it is written: “And you shall not stray after your heart and after your eyes,” etc.	רַק שְׁמִתְחִלָּה צָרִיף לִהְיוֹת בְּחִינַת "סוּר מֵרָע", בְּחִינַת אֲתַפְּקִיָּא סִטְרָא אַחְרָא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְלֹא תִתּוֹרֵוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" כו.
And through this, “the glory of the Holy One, blessed be He, is elevated,” and then one is able to receive—through the aspect of “and do good”—the revelation of the Infinite Light below through the 248 positive mitzvos of the Torah, which “emanate from Chochmah.”	וְעַל־יְדֵי זֶה אֶסְתַּלַּק יִקְרָא דְּקוּדְשָׁא־בְּרִיךְ־הוּא, וְאִזּוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל עַל־יְדֵי בְּחִינַת "וַעֲשֵׂה טוֹב" – גִּילּוֹי אֹר אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא לְמַטֵּה עַל־יְדֵי רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה "דְּאוֹרֵי־תָא", מִמְּחֻמָּה נִפְקֶת.
And the mitzvos are 248 continuations from Supernal Chochmah. Therefore they are called “limbs of the King,” like the analogy of limbs into which vitality flows from the brain—as we observe, that the brain feels the pain of all the limbs.	וְהַמִּצְוֹת הֵם רַמ"ח הַמְּשֻׁכּוֹת מִמְּחֻמָּה עֵילָאָה, וְלִכּוֹן נִקְרָאִים "אֲבָרִין דְּמִלְכָּא", כְּמוֹ מִשַׁל הָאֲבָרִים שֶׁנִּמְשָׁךְ בְּתוֹכָם חַיּוֹת מִמַּהוּת, כִּנְרָאָה בַּחוּשׁ שֶׁבְּמוֹת מְרָגִישׁ בְּאֵב "שֶׁל כָּל הָאֲבָרִים כו.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שלח לך אנשים כו - Send for yourself men..’

So too, through the mitzvos, the Ein Sof, blessed be He, is drawn from the level of Supernal Chochmah into the concealed worlds and the revealed worlds.	כך גם כן על ידי המצוות נמשך אין סוף ברוך הוא מבחינת חכמה עליונה לעלמין סתמיין ועלמין דארתגליין.
And “milk and honey” are the aspect of the two arms—Chesed and Gevurah, right and left—and between them is the Kallah (the bride), etc., as it says “And underneath are the arms of the world.”	וחלב ודבש הם בחינת תרין דרועין – חסד וגבורה – מינא ושמאלא, וביניהם כלה כו', וכמו שכתוב "ומתחת זרועת עולם" כו
This is the aspect of the drawing down of Divinity through the practical mitzvos, the 248 limbs of the King. And the Land of Israel corresponds to the Supernal Land of Israel (see Shir HaShirim Rabbah, end of the section “Like the Tower of David,” in explanation of “foundation for Your dwelling”—corresponding to Your dwelling, this is the Beis HaMikdash Above).	שהוא בחינת המשכת אלקות על ידי מצוות מעשיות – רמ"ח אברין דמלכא, וארץ ישראל מכונת כנגד ארץ ישראל שלמעלה. (עין בשיר השירים רבה, סוף פרק "כמגדל דוד", בפירוש "מכון לשבתה" – מכון נגד (שבתה, זה בית המקדש שלמעלה).
And therefore, the primary [performance of the] mitzvos is specifically in the Land of Israel.	ולכן עיקר המצוות הוא בארץ ישראל דוקא
And the spies were on a very lofty level, and they did not want to lower themselves to [perform] practical mitzvos—which is the aspect of drawing down the Infinite Light, blessed be He, below.	והמרגלים היו במדרגה גבוהה מאד, ולא רצו להשפיל עצמם למצוות מעשיות, שהוא בחינת המשכת אור אין סוף ברוך הוא למטה
And they said about the Land of Israel that “it is a land that consumes its inhabitants”—for in their opinion, if there were to be a revelation of the Infinite Light below as there is above, they would be entirely nullified out of existence.	ואמרו על ארץ ישראל שהיא "ארץ אכלת יושביה", שהיה בדעתם שאם יהיה גילוי אור אין סוף ברוך הוא למטה כמו למעלה, יתבטלו ממציאותם לגמרי
And this is [the meaning of] “it consumes its inhabitants.”	"זהו" אכלת יושביה
And they wanted to remain specifically in the wilderness—“and from Your desert—grace”—which refers to the drawing down of the Infinite Light into the level of speech, the level of Malchus, the level of the higher Land of Israel.	ורצו להיות במדבר דוקא – "ומדברך נאנה" – שהוא המשכת אור אין סוף ברוך הוא לבחינת הדבור, בחינת מלכות, בחינת ארץ ישראל שלמעלה
And it is called “Land” in Divine terms, because it is the lowest level within Divinity, as it is written: “And the earth is My footstool,” etc.	ונקראת בשם "ארץ" לפי שהיא הבחינה התחתונה "שכאלקות, כמו שכתוב: "והארץ הדום רגלי" כו
(And see what is written in the maamar beginning <i>Vehayah mispar bnei Yisrael</i>).	ועין מה שכתוב בדברי המתחיל "והיה מספר בני" (ישראל).
And it is written: “G-d, in wisdom, founded the earth”—Aba [Chochmah] founded the daughter [Malchus], [that is,] the level of speech, the word of G-d, whose source is in Chochmah.	וכתוב: "ה' בחכמה יסד ארץ", "אבא יסד ברתא" – בחינת הדבור, דבר ה', ששרשו מחכמה

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שלח לך אנשים כו - Send for yourself men..

And this is observable from the analogy of a child, that as long as he lacks fully developed intellect, even though he has voice and simple sounds, he still cannot speak and combine letters.	וכן נראה ממשל התינוק, שכל זמן שאין לו מוחין דיניקה בשלימות, אף-על-פי שיש לו קול ואותיות פשוטים – אף-על-פי-כן אינו יכול לדבר ולצרף את האותיות.
And this is because the Chochmah is not yet complete, to divide the voice and combine the letters according to his will, etc.	והוא משום שאין החכמה בשלימות, לחלק את הקול ולצרף האותיות כרצונו כו
And the spies wanted that all the [Divine] flows should be from the Supernal Chochmah to the level of speech—the higher Land of Israel—where there also exists the Beis HaMikdash and Yerushalayim and all levels [of holiness].	ורצו המרגלים שיהיו כל ההמשכות מחכמה עילאה לבחינת דבור – ארץ ישראל שלמעלה – ששם יש גם-כן בית-המקדש וירושלים וכל הבחינות
(As stated in the Gemara, Tractate Ta’anis, first chapter, page 5a, and in Zohar III, Parshas Shelach, page 161b).	כמו שכתוב בגמרא בפרק קדריים דתענית דף ה' עמוד (א'), ובזהר חלק ג' פרשת שלח דף קס"א עמוד ב
But Yehoshua and Kalev said: “The land is very, very good”—meaning that through the lower Land of Israel specifically, through practical mitzvos specifically, will be drawn the level of the Infinite Light, the level of <i>me’od</i> —without limit—into the concealed worlds and the revealed worlds.	אבל יהושע וכלב אמרו: "טובה הארץ מאד מאד" – שעל-ידי ארץ-ישראל שלמטה דוקא, בחינת מצות מעשיות דוקא, וימשך בחינת אור אין-סוף, בחינת "מאד" – בלי גבול – בבחינת עלמין סתימין ועלמין דאמגליין
And this is [the meaning of] “me’od me’od”—twice “very”—referring to the concealed worlds and the revealed worlds.	וזהו "מאד מאד" – שני פעמים "מאד": עלמין סתימין ועלמין דאמגליין
For in truth, the primary intent of His will, may He be blessed, is that there be a dwelling place in the lowest realms specifically—as our sages said: “The Holy One, blessed be He, desired to have a dwelling in the lowly realms,” etc.—and that He be revealed to the eyes of all flesh, and that the revelation below be like above.	פי באמת, עיקר כונתו יתברך שיהיה דירה בתחתונים דוקא, כמאמר רז"ל: "נתאנה הקדוש-ברוך-הוא להיות לו דירה בתחתונים" כו, ושהיה נגלה לעין כל בשר, ושהיה הגילוי למטה כמו למעלה
And on the contrary, with greater intensity and the advantage of light that comes specifically from darkness, etc.	ואדרבה – ביתרון עז ויתרון אור הבא מן החשך דוקא כו
For in truth, every level that is exceedingly lofty is revealed specifically in the lowest thing—with greater intensity.	פי באמת, כל שהוא מדרגה היותר גבוהה מאד – מתגלה בדבר היותר תחתון דוקא, ביתרון עז
For example: a person with great intellect is unable to express his wisdom to one of lesser understanding through speech, but only through a hint—specifically through an action he can reveal with greater clarity—like the saying of our sages: “For the wise, a hint suffices.”	ולמשל: משהו שיש לו שכל גדול – אי-אפשר לו לגלות חכמתו למקבל שכלו בדבור, כי אם ברמז – במעשה דוקא יכול לגלות ביתרון עז, כענין מאמר "רז"ל: "די לחכימא ברמיזא

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים כּו - Send for yourself men..

Another analogy: from a seal made of a clear precious stone—because of its clarity, the letters on it are not noticeable; but they are recognized and revealed only when imprinted into wax—revealed to all eyes.	עוד מִשְׁלָּה: מִחוּתָם שֶׁל אֲבָן טוֹב בְּהִיר – שֶׁעַל־יָדֵי בְּהִירוֹתוֹ אֵינָם נִכְרִים הָאוֹתִיּוֹת בּוֹ, וְנִכְרִים וְנִתְגַּלִּים הָאוֹתִיּוֹת עַל הַשְּׁעוּה דְּוָקָא – בְּגִילּוֹי לְעֵין כָּל
And this is [the meaning of] “And you shall see it, and you shall remember all the commandments of Hashem,” etc.—that through the act, which is the aspect of seeing the physical 32 threads, one comes to “and you shall remember all the commandments of Hashem.”	וְזֶהוּ "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'" וְגו' – שֶׁעַל־יָדֵי הַמַּעֲשֶׂה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַסִּתְּפוּלוֹת בָּל"ב חוּטֵין "הַגְּשָׁמִים, יָבוֹא מִזֶּה ל'"וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'"
Because the <i>tallis</i> is the aspect of a surrounding light (<i>or makif</i>), and the <i>tzitzis</i> , which are the 32 threads, are the aspect of the 32 paths of wisdom that are drawn down through the surrounding light.	לְפִי שֶׁהִטְלִית הוּא בְּחִינַת אוֹר מְקִיף, וְהִצִּיצִית – שֶׁהֵם ל"ב חוּטֵין – בְּחִינַת ל"ב נְתִיבוֹת הַחֻקִּים, שֶׁנִּמְשָׁכִים עַל־יָדֵי אוֹר מְקִיף
And it is impossible for this to be hinted at except through action specifically—the very opposite of the mindset of the spies, etc.	וְאִי־אֶפְשָׁר שֶׁיִּרְמֹז כִּי אִם בְּמַעֲשֶׂה דְּוָקָא – הִפְךָ מִחֻשְׁבָּת 'הַמְרָגְלִים כּו
And Moshe Rabbeinu, peace be upon him, who was from the “Generation of Knowledge” and on a very, very high level, it was not within his capability to enter the Land of Israel.	וּמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהֵינָה מִבְּחִינַת "דּוֹר דַּעַה" וּבְמַדְרָגָה גְּבוּהָה מְאֹד נִעְלָה – לֹא הָיָה לוֹ בְּאֶפְשָׁרוֹת לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
And nevertheless, he prayed 515 prayers—the numerical value of “va’eschanan”—to enter the Land of Israel, because this is the primary intent and purpose of creation, as mentioned above.	וְאַף־עַל־פִּיכּוֹ, הִתְפַּלֵּל תַּקְעֻט תְּפִלוֹת, כְּמִנּוּן "וְאַתְחַנֵּן", לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל – מִפְּנֵי שֶׁזֶהוּ עֵיקַר הַמִּכּוּן וְתַכְלִית הַבְּרִיאָה כְּנ"ל
And still, he did not merit [to enter]; and it was specifically Yehoshua who brings [them in], etc.	וְאַף־עַל־פִּיכּוֹ לֹא זָכָה, וַיהוֹשֻׁעַ דּוֹקָא מְכַנֵּס כּו
2) And this is [the reason] that the Land of Israel is the land of the seven nations: for through refining the seven middos of Tohu by means of practical mitzvos, this draws down the revelation of the Infinite Light in all the worlds.	(ב) וְזֶהוּ דְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ שִׁבְעַת עַמִּין – שֶׁעַל־יָדֵי פְּרוּר ז' מִדּוֹת דָּתָהּ עַל־יָדֵי הַמִּצְוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת – עַל־יָדֵי זֶה נִמְשָׁךְ גִּילּוֹי אוֹר אֵין־סוֹף בְּכֻלָּהּ עֲלָמִין
And generally they [the worlds] are also seven <i>heichalos</i> .	וְדָרָךְ כָּלֵל הֵם גַּם־כֵּן ז' הֵיכָלוֹת
In contrast, the wilderness is [only] a drawing down above, into the inner dimension, but not into the externality of the worlds and the heichalos of Asiyah.	מִה־שֶׁאֵין־כֵּן מְדַבֵּר – זֶהוּ הַמַּשְׁכָּה רַק לְמַעְלָה בְּפִנְיָמִית, וְלֹא בְּחִיצוֹנִיּוֹת עֲלָמִין וְהֵיכָלוֹת דַּעֲשִׂיָּה
See more on this in <i>Igeres HaKodesh</i> , maamar beginning <i>Vaya’as Dovid shem</i> , that to draw revelation into Asiyah is only through action specifically.	וַעֲנֵן מִזֶּה בְּאַגְרַת הַקִּדְשׁ סִד"ה "וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם" – שֶׁכָּדֵי לְהַמְשִׁיךְ הַגִּילּוֹי בַּעֲשִׂיָּה – זֶהוּ עַל־יָדֵי הַמַּעֲשֶׂה דְּוָקָא כּו' ע"ש

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שלח לך אנשים כו - Send for yourself men..

And in truth, in order for there to be a drawing down below, it is only possible through drawing from a place that is even higher, as explained elsewhere on the verse “Keil Elyon gomeil chasadim tovim.”	ובאמת, כדי שתהיה ההמשכה למטה – הנה זהו על-ידי שההמשכה ממקום עליון יותר, כמו שכתוב במקום "אחר על פסוק "אל עליון גומל חסדים טובים".
And the opposite is also true: that in action specifically—because it is lower than speech—there can be revelation from a level that is even higher.	וגם להפך: שבמעשה דוקא – לפי שהוא למטה מבחינת הדבור – יוכל להיות הגילוי מבחינה עליונה יותר.
Like the concept “For the wise, a hint suffices”—[meaning] something that cannot be revealed through words can be revealed in action.	וכענין "לחכימא ברמיזא" – מה שאי-אפשר להתגלות על-ידי אותיות הדבור כו
And the explanation of this can be understood from what is explained elsewhere on the verse “Sixty are the queens... one is My dove,” regarding the superiority of souls over angels, who are from the level of speech.	וביאור ענין זה יובן ממה שנתבאר במקום אחר בביאור על פסוק "ששים המה מלכות כו", אחת היא יונתי כו", גבי מעלת הנשמות על המלאכים – שהם מבחינת דבור כו, ע"ש
And see also what is written on the verse “And the earth is My footstool”: that through refining one’s actions, the mind and heart become a thousand times more refined, etc., because through this, one draws from the source of Supernal Chochmah and its inner dimension.	ועמ"ש על פסוק "והארץ הדום רגלי" – שעל-ידי שמתקן מעשיו כו – נעשים מחו ולבו זפים אלה פעמים ככה ע"ש. והינו לפי שעל-ידי זה ממשיכים במקור החכמה עילאה ופנימיותה
And furthermore, it is impossible to draw the revelation of Supernal Chochmah through Torah alone, except through action of the mitzvos.	ועוד: כי אי-אפשר גם-כן להמשיך גילוי חכמה עילאה על-ידי התורה – אלא על-ידי מעשה המצוות
As it is written in <i>Igeres HaKodesh</i> there, in the maamar beginning <i>Vaya’as Dovid shem</i> : “Therefore our sages said: one who says ‘I have only Torah and not acts of kindness’—even Torah he does not have. Rather, [it must be] Torah and kindness.”	והוא כמו שכתוב באגרת הקדוש שם סד"ה "ויעש דוד שם", וז"ל: "לכך אמרו רז"ל: האומר אין לי אלא תורה בלא גמילות חסדים – אפלו תורה אין לו – אלא בתורה ובגמ"ח
For the Torah issues from Chochmah, and by Torah the world is sustained.	כי הנה אורייתא מחכמה נפקת, ובאורייתא מתקיים עולמא
And those who toil in it—with their speech they draw illuminations and flow from Supernal Chochmah, the source of Torah, into the level of the letters of speech, through which the world was created.	ובאינון דלעאן כה – כי בדבורם ממשיכים הארות והשפעות חכמה עילאה מקור התורה – לבחינת אותיות הדבור שבהן נברא העולם כו

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שלח לך אנשים כו - Send for yourself men..

But this drawing down is a very great descent. Therefore, one must awaken the Supernal Chesed, which flows like water from a high place to a low place—through an arousal from below, via charity and lower chesed, which draw life and kindness to enliven the lowly and broken spirits.	וְהָרִי הַמְּשֻׁכָּה הַזֹּאת הִיא בְּחִינַת יְרִידָה גְדוֹלָה. וְלִזְהָ צָרִיף לְעוֹרֵר חֶסֶד עֲלִיוֹן, הַנִּמְשָׁף כַּמִּים מִמָּקוֹם גְּבוּהָ לְמָקוֹם נָמוּךְ – בְּאִתְּעוּרָתָא דְלִתְתָּא, בְּצִדְקָה וְחֶסֶד תִּתְּנָה – שְׁמִמְשִׁיכִים חַיִּים וְחֶסֶד לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְנִגְדָּכָאִים.
And this is [the meaning of the verse] “Let not the wise man glory in his wisdom... but rather in this let him glory... that I am Hashem Who performs kindness,” etc.—because kindness is what draws the life of wisdom downward.	וְזֶהוּ "אִל־יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחָכְמָתוֹ כֹּ" – "כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל כֹּ" כִּי אֲנִי ה' עֹשֶׂה חֶסֶד" כֹּ" – כִּי הַחֶסֶד הוּא הַמְּמַשְׁכֵּחַ חַיֵּי הַחָכְמָה לַמַּטָּה.
And if not, then his wisdom is only “wisdom alone,” without any life drawn from it, G-d forbid.	וְאִם לֹא – הָרִי נִקְרָאת חָכְמָתוֹ "לְבִדָּה", בְּלֹא הַמְּשֻׁכָּת חַיִּים מִמָּנָה חֵס וְשָׁלוֹם.
And as is known, even above, the drawing down of Supernal Chochmah into the letters of speech is only through the Supernal Middos.	וְכַנֻּדָּע, שְׁגָם לַמַּעֲלָה – הַמְּשֻׁכָּת הַחָכְמָה עֵילָאָה לְבְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַדְּבֹר – נִמְשָׁכָת עַל־יְדֵי הַמִּדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.
And this is the aspect of “Yaakov”—whose letters also spell <i>yivka</i> (will pierce)—drawing down the Chochmah that pierces through the middos and continues into speech.	וְזֶהוּ בְּחִינַת "יַעֲקֹב" – אוֹתִיּוֹת "יִבְקַע": הַמְּשֻׁכָּת הַחָכְמָה הַבּוֹקֵעַת דֶּרֶךְ הַמִּדּוֹת, וְנִמְשָׁכָת בְּדְבֹר.
And see elsewhere what is written on the Zohar at the end of Parshas Kedoshim (p. 86a) on the verse “You are My witnesses,” etc., and also on the verse “And it shall be to you for tzitzis” regarding “for from man was this taken.”	וְכַמּוֹ שְׁכָתוֹב בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פִּי מֵאֹמֵר הַזֶּה סוֹף פֶּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים (דָּף פ"ו ע"א) עַל פְּסוּק "אַתֶּם עֵדִי" כֹּ", וְעַמ' ש' גַּם־כֵּן מִזֶּה עַל פְּסוּק "וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית" גַּבִּי "כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ זֹאת
And from all of this, one can understand the matter of the sin of the spies: for even though the Torah is called “wilderness,” as it says in Midrash Rabbah on Parshas Chukas, chapter 19, on the verse “And from the wilderness a gift...”	וּמִכָּל זֶה יוֹבֵן עֲנָן חֲטָא הַמְּרַגְלִים: שֶׁהִנֵּה אַף־עַל־פִּי שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרָאת "מִדְבָּר", כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּמִדְרָשׁ רַבָּה "פֶּרֶשֶׁת חֻקַּת פָּרָק י"ט עַל פְּסוּק "וּמִמִּדְבָּר מִתְּנָה
Still, it is written regarding it: “Everything is to be done in the land”—meaning the land, i.e., the level of practical mitzvos.	אֲדָ עִם כָּל זֶה כְּתוּב בָּהּ: "הַכֹּל לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ" – "אֶרֶץ" הֵינּוּ בְּחִינַת מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת.
For even to draw down the Supernal Chochmah into the level of speech is impossible except through fulfillment of mitzvos, for the reason explained above.	כִּי גַם לְהִיּוֹת הַמְּשֻׁכּוֹת חָכְמָה עֵילָאָה לְבְּחִינַת
For even to draw down the Supernal Chochmah into the level of speech is impossible except through fulfillment of mitzvos, for the reason explained above.	כִּי גַם לְהִיּוֹת הַמְּשֻׁכּוֹת חָכְמָה עֵילָאָה לְבְּחִינַת הַדְּבֹר – אִי־אֶפְשָׁר אֲלָא עַל־יְדֵי קִיּוּם הַמַּצּוֹת מִטְעֵם הַנִּזְכָּר לְעֵיל

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שליח לך אנשים כו - Send for yourself men..

And this is what is said: “Let not the wise man glory in his wisdom... but in this let him glory... that I am Hashem Who does kindness, justice, and righteousness in the land specifically”—through this one draws Supernal Chochmah.	ועל־זה נאמר: "אל־יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחָכְמָתוֹ כו' כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל כו', כִּי אֲנִי ה' עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ" - דוֹקָא - עַל־יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיכִים בְּחֵינַת חָכְמָה עֵילָאָה.
And see what is written in the maamar beginning <i>Ki sishma b'kol</i> , etc.	וְעַמּוּ"ש בְּדִבְרֵי הַמִּתְחִיל "כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל" כו
There is also another way to explain this general concept, based on what is written in the maamar beginning <i>Vayedaber</i> on the Ten Commandments, regarding the value of Torah study—where it says, “All desirable things are not equal to it,” even things desirable for heaven.	עוֹד יֵשׁ לְבָאָר כְּלָלוֹת עֲנִינוּ זֶה בְּאִפְסָן אַחֵר קִצָּת, עַל פִּי מֶה שֶּׁכְּתוּב בְּדִבְרֵי הַמִּתְחִיל "וַיְדַבֵּר" - דְּעֻשְׁרַת הַדְּבָרוֹת - בְּעֲנִינוּ עֶסֶק הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמָר: "וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָּהּ", וְאִפְלוּ חֲפָצֵי שָׁמַיִם
And there it also explains the idea “If there is no wisdom, there is no awe,” and similarly the reverse: “If there is no awe, there is no wisdom.”	וְשֵׁם גַּם־כֵּן נִתְבָּאָר עֲנִינוּ "אִם אֵין חָכְמָה אֵין יִרְאָה", "וְעַל דֶּרֶךְ זֶה "אִם אֵין יִרְאָה - אֵין חָכְמָה
And in this way, the spies did not want to enter the land and fulfill mitzvos—they only wanted to remain in the wilderness, [thinking] “and from Your wilderness—grace,” etc.	וְעַל דֶּרֶךְ זֶה - לֹא רָצוּ הַמְּרַגְלִים לְבוֹא לְאֶרֶץ וּלְקַיֵּם הַמִּצְוֹת - רַק לִהְיוֹת בַּמִּדְבָּר, "וּמִדְּבַרְךָ נָאֻנָּה" כו
But in truth, they erred in this greatly—as it says: “If there is no awe, there is no wisdom,” for it is utterly impossible to draw the light of Torah unless one first fulfills the mitzvos.	אֲבָל בְּאֻמַּת טְעוּ בְּזֶה טְעוֹת גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: "אִם אֵין יִרְאָה - אֵין חָכְמָה", שְׂאִי־אֶפְשָׁר כָּלֵל לְהַמְשִׁיךְ אוֹר הַתּוֹרָה, אֲלֵא בְּהַקְדָּמָה תַּחֲלָה בְּחֵינַת קִיּוֹם הַמִּצְוֹת
And this is [the meaning of the blessing]: “Sanctify us with Your commandments,” and through that: “Give us our portion in Your Torah.”	וְזֶהוּ כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים: "קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ", וְעַל־יְדֵי זֶה - "וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ
For at the giving of the Torah, when the Torah was revealed first, that was a unique moment [lit. “instruction of the hour”], but for generations, it cannot be that way.	וּבְמַתָּן תּוֹרָה - שֶׁהָיָה גִילוי הַתּוֹרָה בְּתַחֲלָה - זֶהוּ הַוִּרְאָת שְׁעָה, אֲבָל לְדוֹרוֹת אִי־אֶפְשָׁר לִהְיוֹת כֵּן
And the Jewish people understood this—therefore they said: “We will do” before “We will hear,” etc. See there at length.	וַיִּשְׂרָאֵל הִבִּינוּ זֶה, וְלָכֵן הִקְדִּימוּ "נַעֲשֶׂה" לְ"נִשְׁמָע" כו'. עֲנִינוּ שֵׁם בְּאֵרִיכוֹת

[NOTE Summary

The discourse opens by explaining that the Land of Israel contains the seven Canaanite nations, corresponding to the seven emotional attributes (*middos*) of the chaotic world of *Tohu*. These must be refined and elevated through *practical mitzvos*, not merely through spiritual contemplation or Torah learning. The wilderness, by contrast, is a space of internal, abstract spiritual experience. The spies, though lofty in stature, erred by wanting to remain in the desert—immersed in elevated Divine speech—rather than enter the physical Land and engage in

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

‘שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים כּו - Send for yourself men..

earthly deeds. They feared that the infinite light would "consume" them if revealed in the physical.

But Yehoshua and Kalev declared, *“The land is very, very good”*—teaching that through the **physical mitzvos in the physical Land**, one draws down not only Divine revelation, but the **Infinite Light itself**, into both revealed and concealed worlds (*alma d’isgalya* and *alma d’iskasya*). This, the Alter Rebbe explains, is the very purpose of creation: that **G-d desires a dwelling in the lowest realms**, and the greatest spiritual revelations come specifically through *action*, not contemplation.

The maamar uses analogies: a great intellect can best express himself to a simple listener not through words, but through action—a “hint to the wise.” Likewise, the stamp of a seal is clearest not on the precious stone but on soft wax. So too, mitzvos draw the light more clearly into physical reality than lofty contemplation.

The Alter Rebbe concludes by explaining that **Torah alone is insufficient without mitzvos**, as the drawing down of *Chochmah Ila’ah* (Supernal Wisdom) into the world requires acts of kindness and righteousness. This is the meaning of *“Let not the wise man boast in his wisdom... but only in kindness, justice, and righteousness in the land.”* Even drawing Torah into speech (a higher realm) depends on action. Therefore, the Jewish people at Sinai rightly said *“We will do”* before *“We will hear.”*

Practical Takeaway

True Divine connection is not achieved through isolation, meditation, or even Torah alone, but through **concrete action** in the physical world—*doing mitzvos with physical objects, in a physical land*. This challenges the spiritual instinct to retreat inward and demands engagement with the material in order to sanctify it. Every act of tzedakah, every tallis thread and kosher meal, draws infinite Divine light into creation. **Spirituality without mitzvos is incomplete.**

Chassidic Story

It is told that when the Alter Rebbe was imprisoned in 1798 by the Russian government, he used the opportunity not only to defend Chassidus but to **demonstrate how action fulfills essence**. An officer once asked him to explain a verse from Bereishis that bothered him since childhood: *“And G-d called to Adam, where are you?”* The officer wondered: how can an omniscient G-d not know Adam’s location?

The Alter Rebbe replied with a subtle smile: *“Do you believe the Torah speaks eternally?”* The officer nodded. *“Then this verse isn’t just about Adam. It’s about you. G-d asks each soul: ‘Where are you? What have you done with your years in the world?’”*

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach

Send for yourself men.. - שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים כּו -

The officer stood stunned. This was not abstract theology—it was a **call to action**. The Alter Rebbe understood that Divine truth must be brought down into this world, into the moment, into accountability. Not just mystical insight, but **practical transformation**—the very message of this maamar.

(Source: Toldos Chabad, reshimot of Chassidim regarding the imprisonment and interrogation of the Alter Rebbe) **END NOTE]**